

АБ ЗАДАЧАХ ПАРТЫЙНЫХ АРГАНІЗАЦЫЙ РЭСПУБЛІКІ ПА ВЫКАНАНННЮ ПАСТАНОВЫ ЦК КПСС «АБ ПАРТХТОЎЦЫ ДА 50-ГОДДЗЯ ВЯЛІКАЙ КАСТРЫЧНІЦКАЙ САЦЫЯЛІСТЫЧНАЙ РЭВАЛЮЦЫІ»

Даклад кандыдата ў члены Палітбюро ЦК КПСС, першага сакратара ЦК КП Беларусі таварыша П. М. МАШЭРАВА

Таварышы! Вялікая падрыхтоўка вядзецца ў нашай краіне да 50-годдзя Вялікай Кастрычніцкай сацыялістычнай рэвалюцыі. Да слаўнай гадавіны Вялікай Кастрычніка засталася крыху больш як 9 месяцаў.

Цэнтральны Камітэт КПСС прыняў пастанову «Аб падрыхтоўцы да 50-годдзя Вялікай Кастрычніцкай сацыялістычнай рэвалюцыі», у якой дадзён глыбокі аналіз значэння будучага юбілею для Савецкай краіны і ўсяго прагрэсіўнага чалавецтва, паказана веліч прайздзянага нам шляху, паставлены перад партыйнымі і грамадскімі арганізацыямі, усімі працоўнымі канкрэтныя задачы па падрыхтоўцы да слаўнага свята. Улічваючы велізарную значнасць юбілейнага года ў жыцці нашага народа і дзейнасці партыйных арганізацый рэспублікі, бюро ЦК КПБ вырашыла ўнесці пытанне аб падрыхтоўцы да 50-годдзя Кастрычніка на абмеркаванне пленума Цэнтральнага Камітэта.

Святкаванне гадавіны Вялікай Кастрычніцкай сацыялістычнай рэвалюцыі стала добрай традыцыяй савецкіх людзей і ўсіх працоўных свету. Яны адзначаюць гадавіну рэвалюцыі як самую радасную, самую вялікую і значнальную падзею.

50-годдзе Кастрычніка — гэта асаблівае свята, гэта свята перамогі камунізму, марксізма-ленінізму, жыццёсцвярдальнага вучэння Уладзіміра Ільіча Леніна. У дні юбілею наша партыя і савецкі народ падвядуць вынікі прайздзянага шляху за цэлую гістарычную эпоху. На прыкладзе нашай краіны яшчэ раз будзе ўсім свету прадэманстравана, што толькі сацыялістычнае грамадства здольнае вывесці чалавецтва з тупіка, у які яго завёў капіталізм, і вырашыць наступныя сацыяльныя праблемы. Што толькі сацыялізм адкрывае неабмежаваную прастору развіццю прадукцыйных сіл, дазваляе пакончыць з эканамічнымі крызісамі, беспарадкамі, галечай працоўных мас, стварае самыя спрыяльныя ўмовы для росквіту навукі і культуры, для ўсебаковага ўдасканалвання чалавечай асобы.

Кастрычніцкая рэвалюцыя — самая народная і самая вялікая з усіх рэвалюцый, якія ведае гісторыя, — зрабіла найглыбейшы пераварот у эканоміцы, у сацыяльна-палітычным, ідэалагічным і культурным жыцці мільянаў людзей. Шлях, прайдзены нашым народам за 50 гадоў Савецкай улады, як аб гэтым гавораць у пастанове ЦК КПСС, — гэта шлях ад памешчыцка-капіталістычнага ладу да карнічных сацыялістычных пераўтварэнняў, да грамадства, якое не ведае эксплуатацыі, ад палітычнага беспарадку працоўных — да сацыялістычнай дэмакратыі, ад нацыянальнага прыгнечання народаў — да іх свабоды і роўнасці, дружбы і брацтва; ад тэхнічна-эканамічнай адсталасці — да сучаснай індустрыі і механізаванай калектывнай сельскай гаспадаркі; ад непісьменнасці — да неабаваловага росту народнай адукацыі, навукі і культуры.

Сапраўды грандыёзна выглядаюць перамогі савецкага народа. За пяцьдзесят гадоў пераадолець векавую адсталасць, голад, разруху, перанесці кровапралітныя войны і з гонарам выйсці з усіх суровых выпрабаванняў, зрабіць сваю краіну самай магутнай дзяржавай свету — такога прыкладу яшчэ не ведала гісторыя. Цяпер асабліва відавочныя поспехі савецкіх людзей у будаўніцтве новага грамадства, у эканамічным спарніцтве з капіталізмам. Доля СССР у сусветнай прамысловай вытворчасці складае амаль 20 працэнтаў. Па выпуску прамысловай прадукцыі Савецкі Саюз займае другое месца, а па радку вядучых галін навукі і тэхнікі вышэйша на першае месца ў свеце. Наша краіна займае перадавыя пазіцыі ў даследаванні космасу, стала краінай самай высокай культуры. Усё гэта радуе, натхняе наш народ, усяляе ўпэўненасць у заўрашнім дні. Савецкія людзі ведаюць, што планы партыі, усе яе намаганні накіраваны да таго, каб зрабіць іх жыццё

Перамога Вялікай Кастрычніцкай сацыялістычнай рэвалюцыі надала нябачную сілу міжнароднаму рабочаму класу, усім барацьбітам за сацыяльны прагрэс. Яна залучыла ў адзіны латок барацьбы пралетарыяту і іншых рэвалюцыйных сіл за сацыялізм з барацьбой прыгнечаных народаў супраць нацыянальна-каланіяльнага прыгнёту. Пад дабратворным уздзеяннем ідэй Кастрычніка, ідэй марксізма-ленінізму ўшыр і ўглыб развіваецца рабочы рух у краінах капіталу. Нарастаючы класавыя бітвы трымаюць капіталістычны свет у стане пастаяннага напружання, хістанняў і падтоўваюць яго асновы. Пад дабратворным уздзеяннем ідэй Кастрычніка, ідэй марксізма-ленінізму магутны вал нацыянальна-вызваленчых рэвалюцый змятае каланіяльную сістэму імперыялізму. На руінах ганебнай сістэмы каланіялізму ўзнікла 70 незалежных дзяржаў, многія з якіх, ажыццяўляючы важныя сацыяльныя пераўтварэнні, абвясцілі палітыку некапіталістычнага развіцця.

Адной з важнейшых рэвалюцыйных заваў Кастрычніка з'явілася згуртаванне народаў нашай Радзімы на аснове сапраўднага брацтва і раўнапраўя ў адзіночную многанарцыянальную сямя — Саюз Савецкіх Сацыялістычных Рэспублік. Прытрымліваючыся ленінскай нацыянальнай палітыкі, Камуністычная партыя і Савецкі ўрад адразу ж пасля Кастрычніцкай рэвалюцыі прынялі меры па аказанню шырокай дапамогі вызваленым ад сацыяльнага і нацыянальнага прыгнёту народам у пераадоленні іх эканамічнай, палітычнай і культурнай адсталасці. Цяпер кожны ўважлівы бачыць, які выдатны плён дало пасляховае вырашэнне нацыянальнага пытання ў нашай краіне. Узнятыя да свядомай гістарычнай творчасці народныя масы многанарцыянальнага Савецкага Саюза пераўтварылі сваё жыццё на сацыялістычных асновах. Перамога сацыяльнай справядлівасці, ліквідацыя класаватага прыгнёту і нераўнапраўя абудзілі небывалую актыўнасць і ініцыятыву найшырэйшых мас працоўных усіх нацыянальнасцей. Усе савецкія народы дабіліся яркага росквіту сваёй эканомікі і культуры, дзяржаўнасці, як ніколі трывалай стала іх непарушная дружба. Якую б галіну жыцця працоўных мы ні ўзялі — усюды бачны буйныя рэвалюцыйныя пераўтварэнні. Гэты працэс пачаўся на барыках Вялікай Кастрычніка і франтах грамадзянскай вайны і з таго часу ён не спыняе свайго дабратворнага ўздзеяння на ўсёй парадка нашай жыцця.

Беларускі народ, які працягвае разам з вялікім рускім народам і іншымі слаўнымі шлях рэвалюцыйнай барацьбы, адзін з першых падтрымаў Кастрычніцкае ўзброенае паўстанне, якое рыхтаваўся большавікам, У. І. Леніным. Як вядома, у сваім дакладзе на Кастрычніцкім пасяджэнні ЦК нашай партыі 10 кастрычніка 1917 года У. І. Ленін, аналізуючы абстаноўку ў краіне, адзначыў бавую гатоўнасць рэвалюцыйных мас Мінска, а таксама садагт Заходняга фронту да пачатку рашучых дзеянняў. У пастанове Цэнтральнага Камітэта рэвалюцыйнага выступлення маскіроў і мірчан разглядаўся як важнейшая перадумова пасляховага правядзення Кастрычніцкага ўзброенага паўстання.

Сацыялістычная рэвалюцыя ў Беларусі адбылася, па сутнасці, адначасова з яе перамогай у Петраградзе і іншых прамысловых цэнтрах Расіі. Ужо 25 кастрычніка 1917 года Савецкая ўлада ўсталявалася ў Мінску і яго наваколлі, а ў лістападзе ўлада перайшла ў рукі рэвалюцыйных Саветаў у Віцебску, Гомелі, Магілёве, на ўсёй тэрыторыі Беларусі.

Па закліку Камуністычнай партыі беларускі народ разам з іншымі народамі нашай краіны ўзяўся на барацьбу супраць імпэрыялістычнай акупацыі і ўнутранай контррэвалюцыі. Маладая Савецкая дзяржава ў няроўных умовах вымучана была весці дзякуючы, кровапралітны

расні 1939 года здзейснілася зававетная мара беларускага народа аб узяцці яго зямель у адзінай Савецкай сацыялістычнай дзяржаве.

Вялікі Ленін — стваральнік Беларускай ССР — штодзённа працягваў бацькоўскія клопаты аб нашым народзе, аб станаўленні і развіцці маладой беларускай дзяржавы, аб умацаванні Камуністычнай партыі Беларусі.

У дружнай сям'і народаў Савецкага Саюза рабочы клас, калгаснае сялянства, інтэлігенцыя нашай рэспублікі за гады Савецкай улады дабіліся выдатных поспехаў ва ўсіх галінах дзяржаўнага, гаспадарчага і культурнага будаўніцтва. Абапіраючыся на шчодрую, бескарыслівую дапамогу народаў-братоў, і перш за ўсё вялікага рускага народа, Беларусь ператварылася з адсталай Украіны царскай Расіі ў высакаразвітую сацыялістычную рэспубліку.

Генеральны сакратар ЦК КПСС Леанід Ільіч Брэжнёў у дакладзе на сходзе партыйнага актыву Мінскай вобласці ў студзені г. г. гаварыў: «Працоўныя Беларусі праявілі высокі працоўны энтузіязм у гады нашых сусветна слаўных перамог, паказвалі прыклад мужнасці і гераізму ў цяжкі перыяд Вялікай Айчыннай вайны. Пад кіраўніцтвам партарганізацый працаўнікі рэспублікі пры брацкай дапамозе ўсяго савецкага народа ў кароткі тэрмін аднавілі разбураную вайной народную гаспадарку і цяпер нястомна працуюць над ажыццяўленнем вялікіх планаў камуністычнага будаўніцтва».

Як вы ведаеце, наша рэспубліка за выдатныя поспехі ў сацыялістычным будаўніцтве і за паспяховае аднаўленне разбуранай у перыяд вайны народнай гаспадаркі і буйнай дасягненні беларускага народа ў далейшым развіцці прамысловасці, будаўніцтва, сельскай гаспадаркі і культуры двойчы ўдасцёна вышэйшай урадавай ўзнагароды — ордэна Леніна.

Нядаўна горад Мінск і Мінская вобласць былі ўзнагароджаны ордэнам Леніна за мужнасць і гераізм, амааданую партызанскай барацьбой з нямецка-фашысцкімі захопнікамі ў перыяд Вялікай Айчыннай вайны і за поспехі, дасягнутыя ў аднаўленні і ў развіцці народнай гаспадаркі горада і вобласці.

Працоўныя сталіцы і Мінскай вобласці як і ўвесь беларускі народ, узятыя партыі і ўраду на высокую аналку іх працы і поўныя рашучасці памажачы поспехі, дасягнуты за гады Савецкай улады.

Паралельна з гэтым развіццём эканомікі і культура рэспублікі.

У 1966 годзе магутнасць электрастанцый Беларусі ўзрасла ў параўнанні з 1913 годам у 830 разоў, а вытворчасць электраэнергіі павялічылася ў 3130 разоў.

Толькі за гады сямнаццаці рэспубліцы пабудавана і ўведзена ў дзеянне больш як 300 буйных прадпрыемстваў і цэхаў, у тым ліку такіх індустрыяльных гігантаў, як Першы і Другі Саўгорскія калійныя камбінаты, Полацкі нафтаперапрацоўчы, Гродзенскі асцягавы і Мінскі матарны заводы, Беларускі аўтазавод, Сцяпавіцкі завод шчучынага валакна, Баранавіцкі баваўняны камбінат, Віцебскі і Васілевіцкі электрастанцыі і іншыя. Створана магутная будаўнічая індустрыя. Значнае развіццё атрымалі чыгуначны, аўтамабільны, авіяцыйны і рачны транспарт, асабліва сучасная тэхніка.

Намаганні нашых вучоных, спецыялістаў і разведвальнікаў былі абмергаваны і сцвярдзены аб беднасці непрад беларускай зямлі. Яна адкрыла савецкім людзям свае скарбы ў выглядзе багатых шчы пакладзай калійных солей, нафты, бурых вугалей, гаручых сланцаў.

Вялікія дасягненні ў галіне прамысловасці, будаўніцтва, транспарту, сувязі з'яўляюцца вынікам самаадданай працы рабочых, інжынераў, тэхнікаў, работнікаў навукі рэспублікі, яркім свед-

ложкаў — больш чым у дванаццаць разоў. Па забеспячэнню насельніцтва ўрачамі БССР апырэдыла самыя развітыя капіталістычныя краіны. Да рэвалюцыі ў беларускіх гарадах і вёсках жаночых і дзіцячых кансультацый і паліклінік наогул не было, а цяпер іх больш як 500, не было дзіцячых садоў і ясляў, а цяпер каля 2.000, не было дзіцячых саанаторыяў, а цяпер іх — 25. Дзякуючы гэтаму амаль у два разы павялічылася сярэдняя працягласць жыцця людзей.

Правы на працу і адпачынак, на бясплатную адукацыю, медыцынскае абслугоўванне і пенсійнае забеспячэнне сталі натуральнымі і прывычнымі для кожнага савецкага чалавека. Сацыялізм прынёс працоўным упэўненасць у заўрашнім дні. Над імі больш не вісіць страх беспараду, самавольства і галечы. Клопаты партыі і ўрада аб тым, каб жыццё савецкіх людзей з кожным днём становілася лепшае і прыгажэйшае, прыносяць усё больш багаты плён.

За гады Савецкай улады ў рэспубліцы, як і ва ўсёй краіне, ажыццэлена сапраўдная культурная рэвалюцыя. Калі да Вялікай Кастрычніка амаль 80 працэнтаў насельніцтва Беларусі было непісьменнае, то цяпер непісьменнасць поўнасцю ліквідавана. У народнай гаспадарцы рэспублікі працуе каля 430 тысяч спецыялістаў з вышэйшай і сярэдняй адукацыяй. У 28 ВНУ займаецца 116 тысяч студэнтаў, г. зн. амаль столькі, колькі іх было ва ўсёй царскай Расіі. Калі ў першыя гады Савецкай улады ў Беларусі на кожны 100 чалавек штогод выдаваўся толькі адзін экзэмпляр кнігі, то цяпер іх выпускаецца 300. Кожны тысяча чалавек насельніцтва атрымлівае 1.111 экзэмпляраў газет і часопісаў. І такіх параўнанняў можна прывесці мноства. Працоўныя Беларусі, як і ўсе савецкія людзі, атрымалі неабмежаваны доступ да ўсіх скарбаў навукі і культуры, узяліся на вышні сацыяльнага і навукова-тэхнічнага прагрэсу.

Сапраўднага росквіту дасягнулі беларуская літаратура і мастацтва. Лепшыя творы беларускіх пісьмennisкаў, кампазітараў, мастакоў трапілі ў залаты фонд многанарцыянальнай савецкай культуры, атрымалі ўсеагульнае прызнанне. Вялікі ўклад у развіццё навукі, эканомікі, культуры ўносяць беларускія вучоныя, шматтысячная армія работнікаў ВНУ і навуковых устаноў.

Гаворачы аб бачных сапраўды выдатных дасягненнях за ўсіх галінах грамадскага жыцця, мы не павінны забываць і ўмю, у якіх праходзіла будаўніцтва сацыялізма, і тую ўзроўню эканомікі, які дасягнуты на спадчыну ад старога грамадства. Тэба памяці, што за 50 гадоў нашага жыцця, ад гераічнага паляху, 7 гадоў пашло на вызваленне наш спастахальныя войны і 12 гадоў на ліквідацыю іх калінічэска.

Усёмоўне, у якім становішчы знаходзілася народная гаспадарка Беларусі пасля вызвалення не ад інтэрвентаў у 1920 годзе, і 115 прамысловых прадпрыемстваў і 150 тысяч жыхароў рэспублікі засталася толькі 235, прычым многія з іх — прастае і з адсутнасці паліва, сыравіны і абсталявання. Вяртанне прадукцыі буйной прамысловасці ў Беларусь усяго толькі 21,3 працэнта да ўзроўня 1913 года.

Карціна сцвяржэння спусташэння адкрылася нам у 1944 годзе, пасля трохгадовага разбору на тэрыторыі рэспублікі нямецка-фашысцкіх акупантаў. Сярод іх і старынаму пакаленню добра памятаюць гэты цяжкі час. Прыкладу толькі два факты. У галіне вайны загінулі кожны чацвёрты жыхар Беларусі. Уроўне прамысловай вытворчасці рэспублікі ў снежні 1944 года складала толькі 10 працэнтаў да снежня 1940 г. Восем чаму, калі мы сёння параўноўваем аб'ём прамысловай вытворчасці з ўзроўнем дарэвалюцыйнай Беларусі, трэба ўлічваць, што нам прыйшлося двойчы — у 1921 і 1944 гадах, адчуваючы востры недахват не толькі ў матэрыяльных, але і ў людскіх рэсурсах, пачынаць не з рубяжоў 1913 і 1940 гадоў, а фак-

І. П. Голубеву, М. А. Ляўкову, А. Р. Салаўю, С. Л. Вілюге, якія ўзначалілі барацьбу беларускага народа за ўстанаўленне і ўсталяванне ўлады Саветаў. Ніколі не забудуцца імяны стваральнікаў першынаў сацыялістычнай індустрыі, ударнікаў працы, зачынальнікаў стаханавіскага руху, арганізатараў першых калгасаў, саўгасаў і МТС: ударніка першай пяцігодкі рабочага Барысаўскага фанера-запалкавага камбіната С. Е. Арцуховіча, старшыні першага калгаса Полацкага раёна С. О. Вістунова, члена ЦВК БССР у 1924 г., старшыні калгаса О. Т. Капацэвіч, Гераю Сацыялістычнай Працы В. П. Козела, брыгадзіра жаночай трактарнай брыгады Капыльскай МТС С. П. Рачок, машыніста паравознага дэпо станцыі Гомель, гаваровага чыгуначніка СССР В. П. Трэбулаева і многіх іншых патрыётаў-энтузіястаў, самаадданых барацьбою за новую сацыялістычную Беларусь.

Не згаснуць у яках гераічныя подзвігі савецкіх людзей, салдат і камандзіраў Савецкай Арміі, якія ў жорсткай барацьбе з нямецкім фашызмам адстаялі гонар, свабоду і незалежнасць нашай Радзімы, выратавалі ўсё чалавецтва ад пагрозы занявання.

Савецкія людзі па праву ганаратца баявымі спраамі партызанскіх атрадаў, брыгад і злучэнняў Беларусі, якімі ў гады Вялікай Айчыннай вайны камандавалі такія выдатныя арганізатары партызанскага руху, як Ц. П. Бумажкоў, К. С. Заслонаў, М. Ф. Шымароў, Ф. Р. Маркаў, В. І. Казлоў, Р. Н. Мачулскі, К. П. Арлоўскі, В. З. Корж, Е. П. Барыкін, Ф. Ф. Дуброўскі, А. Ф. Данілаў, П. В. Лапатын і іншыя. Будзе жыць у стагоддзях памяць аб ратных подзвігах партызан Міхала Сільніцкага, Аляксандра Ісачанкі, Івана Чуклая, Барыса Дамітрыева, Веры Харужай, Алены Колесавой, Зінаіды Партынай, юных партызан Колі Гошчына, Марата Казея і многіх іншых патрыётаў, якія праявілі беззапаветную мужнасць і храбрасць у барацьбе з ворагам і аддалі сваё жыццё за свабоду і незалежнасць нашай Радзімы.

Ніколі не забудзе народ імяны патрыётаў-падпольшчыкаў Мінска — Герояў Савецкага Саюза Ісая Казіна, Івана Кабушкіна, Яўгенія Клумава, Мікалая Кедышні, Уладзіміра Амеляніна, а таксама соцені іншых патрыётаў, якія сталі гераічнымі спраамі праславілі нашу рэспубліку і яе народ.

Неўміруць масавыя подзвігі нашых людзей на франтах вайны і ў мірнай працы — яркімі сведчаннем непарушнага сацыяльнага, палітычнага і ідэяльна-адзінаства савецкага народа, яго высокага патрыятызму і інтэрнацыяналізму.

Наш народ свята заахоўвае і развівае слаўныя рэвалюцыйныя, баявыя і працоўныя традыцыі, памнажае славу сваёй Айчыны. На ўсім участках грамадскай вытворчасці разгарнулася масавае сацыялістычнае спаборніцтва, мноства патрыятычных пачынанні.

Намечаныя партыяй планы далейшага ўздыму эканомікі і культуры краіны, павышэння народнага дабрабыту паспяхова ўвасабляюцца канкрэтнымі спраамі, становяцца рашучым зместам жыцця і дзейнасці ўсіх працоўных. Як відаць з нядаўна апублікаванага паведамлення Цэнтральнага статыстычнага ўпраўлення СССР, работнікі прамысловасці даў у мінулым годзе звышпланавы паказчык больш чым на 5,5 мільярда рублёў. Значна ўзрасла прадукцыйнасць працы, эканомія ад зніжэння сабекошту прадукцыі складала прыкладна па паўтара мільярда рублёў. Першы год пяцігодкі адзначан вялікімі дасягненнямі працаўнікоў сельскай гаспадаркі краіны. Яны вырабілі добры ўраджэй усіх асноўных сельскагаспадарчых культур, забеспечылі значнае павышэнне прадукцыйнасці грамадскай жыццёлагадоўлі.

Аб'ём прамысловай вытворчасці ў нашай рэспубліцы ўзрос у мінулым годзе на 9, як прагледжвалася заданнем, а на 13 працэнтаў. Атрымана звыш плана прадукцыі на сотні мільянаў руб-

паказвае першы вопыт, эканамічная рэформа з'яўляецца магутным рычагом у руках партыі і дзяржавы, з дапамогай якой будучы паспяхова ажыццяўляцца эканамічныя планы, а значыць, і рухацца наперад усё наша камуністычнае будаўніцтва. Рэформа ўвабрала ў сябе не толькі праблемы эканамічныя, але і палітычныя, ідэалагічныя, культурныя, бытавыя — увесь комплекс вялікіх і складаных пытанняў нашага жыцця. Яе ажыццяўленне нельга разглядаць як справу адных толькі гаспадарчых органаў. Гэта — агульнапартыйная, агульнадзяржаўная задача.

Ажыццяўленне эканамічнай рэформы востра ставіць пытанне аб павышэнні эфектыўнасці грамадскай вытворчасці, і асабліва выкарыстання вытворчых магутнасцей. Тут мы сустракаемся з буйнымі недахопамі. Так, напрыклад, на радзе прадпрыемстваў машынабудавання не заўсёды эфектыўна выкарыстоўваюцца металарэзныя станкі і іншыя абсталяванне. Яшчэ не поўнасцю загружаныя магутнасці хімічнай, агароднінна-кансервавай і раду іншых галін прамысловасці.

Прычын, якія параджаюць недахопы ў рабоце прамысловасці, няма. Аднаваецца, напрыклад, няўзгодненасць у планах будаўніцтва вытворчых плошчаў і аснашчэння іх абсталяваннем, незабеспечанасць прадпрыемстваў сыравінай, патрэбнымі матэрыяламі і кадрамі. Да гэтага трэба дадаць, што некаторыя міністэрствы і ведамствы да гэтага часу не працуюць яшчэ неабходнай апэратыўнасці, распарадчасці ў вырашэнні канкрэтных практычных пытанняў, якія выстаўляюцца прадпрыемствамі. Асобныя работнікі міністэрстваў і ведамстваў усё яшчэ спрабуюць празмерна рэгламентаваць дзейнасць прадпрыемстваў.

Высокая дзелавітасць, удумлівасць, глыбокі аналіз праблем і з'яў, якія адбываюцца ў жыцці, арганізаванасць і дакладнасць, крытычная ацэнка поспехаў павінны вызначаць цяпер работу кожнай інстанцыі ўсіх адміністрацыйна-кіраўніцкіх органаў. У гэтым адна з умоў выканання дзяржаўных планаў і сацыялістычных абавязанасцей.

Неабходна ўдзяліць самую пільную ўвагу пытанням капітальнага будаўніцтва, планы якога, як вядома, у мінулым годзе не былі выкананымі. Сёлета ў рэспубліцы намечана ўвесці ў дзеянне асноўных фондаў за кошт дзяржаўных капітальных укладанняў на 783 мільёны рублёў або на 19 працэнтаў больш, чым у мінулым годзе. Трэба пабудавать новыя магутнасці на Другім Салігорскім калійным камбінате, Светлагорскім заводзе штучнага валакна, Барысаўскім заводзе пластыкавых вырабаў, выканаць вялікі аб'ём работ на будаўніцтве Полацкага хімічнага і Трэцяга Салігорскага калійнага камбінатаў, Гродзенскага азотнакулага і Гомельскага суперфасфатнага завода, Магілёўскага камбіната сінтэтычнага валакна, Лідскага лакафарбавага завода і іншых прадпрыемстваў.

На юбілейны год намечана вялікая праграма жыллёвага і культурна-бытавога будаўніцтва. За кошт дзяржаўных асігнаванняў, сродкаў прадпрыемстваў, жыллёва-будаўнічых кааператываў, а таксама сродкаў насельніцтва плануецца здаць у эксплуатацыю амаль 3 мільёны квадратных метраў жылой плошчы. Пры такіх маштабах неабходна асабліва ўмець, па-гаспадарску распарадзіцца сродкамі з тым, каб кожны рубель капітальных укладанняў быў выкарыстаны найлепшым чынам.

Выкананне намечаных планаў непарушна звязана з паліпшэннем арганізатарскай і палітычнай работы партыйных камітэтаў, партыйных, прафсаюнных і камсамольскіх арганізацый будоўляў і прадпрыемстваў будаўнічай індустрыі. Іх уладда павінна быць сканцэнтравана на павышэнні тэхнічнага ўзроўню і якасці будаўнічых і мантажных работ, укараненні найноўшых дасягненняў тэхнікі і перадавога вопыту, навуковай арганізацыі працы і вытворчасці.

Хацелася б звярнуць увагу яшчэ раз на сур'ёзныя недахопы ў выкананні пла-